

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาวิจัยการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการดำเนินงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมในชุมชน อำเภอเมือง อุดรธานี เนื้อหาของการศึกษาดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ แรงจูงใจต่อการดำเนินงาน พฤติกรรมทางด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมในครัวเรือนตนเอง ความรู้ทางด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมและความตระหนักรถต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม

2. กระบวนการและระดับการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการดำเนินงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมในชุมชน ซึ่งจำแนกเป็น

2.1 การมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ

2.2 การมีส่วนร่วมในการประสานงาน

2.3 การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

2.4 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

3. ความล้มเหลวระหว่างตัวแปรอิสระกับการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการดำเนินงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมในชุมชน

จากเนื้อหาดังกล่าวผู้ศึกษาจึงดำเนินการศึกษาดังต่อไปนี้

3.1 รูปแบบการศึกษา

รูปแบบของการศึกษาเป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากการกลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของสถานีอนามัยในอำเภอ อุดรธานี

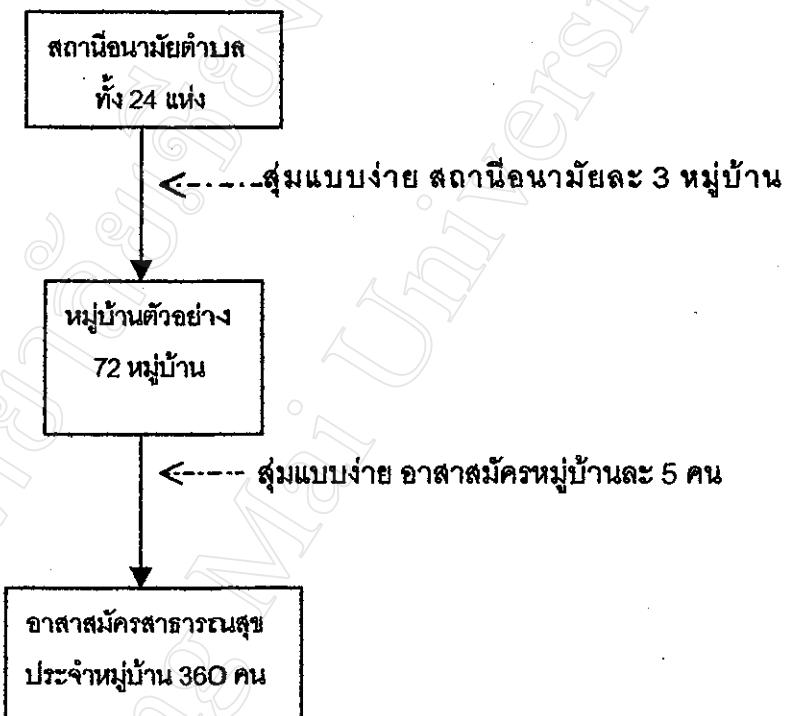
3.2 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน อำเภอ เมือง อุดรธานี ที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของสถานีอนามัยสังกัดสำนักงานสาธารณสุขอำเภอเมือง ซึ่งรวมทั้ง 24 แห่ง ซึ่งมีจำนวนอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านทั้งสิ้น 3,269 คน

3.3 ກສຸ່ມຕົວອໝາງ

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรหาตัวอย่าง Yamane (Taro Yamane) จากจำนวนประชากรสามัญคร่าวางสรุปประจำหมู่บ้านทั้งสิ้น 3,269 คน จะได้กลุ่มตัวอย่าง 360 คน.

การสุ่มตัวอย่าง การศึกษาในครั้งนี้ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) ดังแผนภูมิที่ 2



แผนภูมิที่ 2 แสดงขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยสุ่มหมู่บ้านและอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านตามลำดับ โดยใช้วิธี Random Sampling ทั้งสองขั้นตอน ดังนี้ ให้เจ้าหน้าที่สถานีอนามัยแต่ละแห่ง สุ่มตัวอย่างอย่างง่ายให้ได้แห่งละ 3 หมู่บ้าน และนำหมู่บ้านที่สุ่มได้ในแต่ละสถานีอนามัยมาสุ่มอีกครั้งโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายให้ได้อาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้านละ 5 คน ทำให้ได้จำนวนอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านทั้งหมด 360 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มเป้าหมาย

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการรวมรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวมรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีปัจจุบัน เป็นคำถามปลายปีก มีทั้งหมด 6 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เศษ อาชญากรรมศึกษา การได้รับการสนับสนุนจากเจ้าน้าที่ และแรงจูงใจต่อการดำเนินงาน

การได้รับการสนับสนุนจากเจ้าน้าที่ วัดได้โดยกำหนดระดับคะแนน 2 ระดับ ดังนี้

ได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอ ได้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

ไม่ได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอ ได้คะแนนเท่ากับ 0 คะแนน

แรงจูงใจต่อการดำเนินงาน วัดได้โดยกำหนดระดับคะแนน 2 ระดับ เช่นกัน ดังนี้

มีแรงจูงใจต่อการดำเนินงาน ได้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

ไม่มีแรงจูงใจต่อการดำเนินงาน ได้คะแนนเท่ากับ 0 คะแนน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางด้านสุขภาพสิ่งแวดล้อมในครัวเรือนตนเอง จำนวน 5 ข้อ ซึ่งในแต่ละข้อมีตัวเลือก 3 ระดับ ดังนี้

การปฏิบัติทางด้านสุขภาพสิ่งแวดล้อมในครัวเรือนเหมาะสมมาก

ได้คะแนนเท่ากับ 2 คะแนน

การปฏิบัติทางด้านสุขภาพสิ่งแวดล้อมในครัวเรือนปานกลาง

ได้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

การปฏิบัติทางด้านสุขภาพสิ่งแวดล้อมในครัวเรือนน้อย

ได้คะแนนเท่ากับ 0 คะแนน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านระดับพฤติกรรมทางด้านสุขภาพสิ่งแวดล้อม ในครัวเรือนของของชาสามัคราชานุประจำหมู่บ้าน ผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์การเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมทางด้านสุขภาพสิ่งแวดล้อมของเป็นสองส่วน ดังนี้

1. เทียบคะแนนเฉลี่ยของระดับพฤติกรรมที่ได้กำหนดเกณฑ์ไว้จากคะแนนตั้งแต่ 0 คะแนนถึง 2 คะแนน แล้วนำมาใช้ในการตีความ ดังนี้

ปฎิบัติเหมาะสมมาก	ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	1.4 – 2.0
ปฎิบัติเหมาะสมปานกลาง	ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	0.7 – 1.3
ปฎิบัติเหมาะสมน้อย	ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	0.0 – 0.6

2. การแปลงคะแนน ในการแปลงผลเพื่อหาค่าระดับพุทธิกรรมกระทำโดยดัดแปลงวิธีการให้เกรดแบบอิงกู้ม และเมื่อพิจารณาในการตีความหมายของระดับพุทธิกรรมทางด้านสุขากินบาลสิ่งแวดล้อมในครัวเรือนตามเชิงของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านได้ดังนี้

ปฎิบัติเหมาะสมมาก	เท่ากับ 7 – 10 คะแนน
ปฎิบัติเหมาะสมปานกลาง	เท่ากับ 4 – 6 คะแนน
ปฎิบัติเหมาะสมน้อย	เท่ากับ 0 – 3 คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ทางด้านสุขากินบาลสิ่งแวดล้อมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านเป็นแบบปลายปิด 3 ตัวเลือก จำนวน 12 ข้อ รีบเงินแต่ละข้อตอบถูก ได้ 2 คะแนน ไม่แน่ใจได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านระดับความรู้ทางด้านสุขากินบาลสิ่งแวดล้อมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์การเปรียบเทียบระดับความรู้ทางด้านสุขากินบาลสิ่งแวดล้อมออกเป็นสองส่วน ดังนี้

1. เทียบคะแนนเฉลี่ยของระดับความรู้ทางด้านสุขากินบาลสิ่งแวดล้อมได้กำหนดเกณฑ์ไว้จากคะแนนตั้งแต่ 0 คะแนนถึง 2 คะแนน แล้วนำมาใช้ในการตีความ ดังนี้

ความรู้สูง	ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	1.4 – 2.0
ความรู้ปานกลาง	ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	0.7 – 1.3
ความรู้ต่ำ	ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	0.0 – 0.6

2. การแปลงคะแนน ในการแปลงผลเพื่อหาค่าระดับความรู้กระทำโดยดัดแปลงวิธีการให้เกรดแบบอิงกู้ม และเมื่อพิจารณาในการตีความหมายของระดับความรู้ทางด้านสุขากินบาลสิ่งแวดล้อม ได้ดังนี้

ความรู้สูง	เท่ากับ 20 – 24 คะแนน
ความรู้ปานกลาง	เท่ากับ 15 – 19 คะแนน
ความรู้ต่ำ	เท่ากับ 0 – 14 คะแนน

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านเป็นแบบปลายเปิดแบบ 3 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ซึ่งในแต่ละข้อตอบถูกได้ 2 คะแนน ไม่แน่ใจได้ 1 คะแนน และตอบผิดได้ 0 คะแนน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านระดับความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์การเปลี่ยนเทียบระดับความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมของเป็นสองส่วนดังนี้

1. เทียบคะแนนเฉลี่ยของระดับความตระหนักที่ได้กำหนดเกณฑ์ไว้จากคะแนนตั้งแต่ 0 คะแนนถึง 2 คะแนน แล้วนำมาใช้ในการตีความ ดังนี้

ความตระหนักสูง	ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	1.4 – 2.0
ความตระหนักปานกลาง	ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	0.7 – 1.3
ความตระหนักต่ำ	ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	0.0 – 0.6

2. การแปลงคะแนน ในการแปลงผลเพื่อหาค่าระดับความตระหนักระดับโดย ตัดแปลงวิธีการให้เกรดแบบอิงคุณและเมื่อพิจารณาในการตีความหมายของระดับความตระหนักของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านได้ดังนี้

ความตระหนักสูง	เท่ากับ	16 - 20 คะแนน
ความตระหนักปานกลาง	เท่ากับ	11 - 15 คะแนน
ความตระหนักต่ำ	เท่ากับ	0 - 10 คะแนน

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการดำเนินงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมในชุมชน ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

- การมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ
- การมีส่วนร่วมในการประสานงาน
- การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ
- การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์

การวัดระดับการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครสาธารณสุขในการดำเนินงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมในชุมชน วัดโดยระบบการให้คะแนนตามระดับความถี่ของการมีส่วนร่วม โดยได้กำหนดการให้คะแนน ดังนี้คือ

มีส่วนร่วมทุกครั้ง	=	5 คะแนน
มีส่วนร่วมบ่อยครั้ง	=	4 คะแนน
มีส่วนร่วมบางครั้ง	=	3 คะแนน
มีส่วนร่วมนาน ๆ ครั้ง	=	2 คะแนน
แทบไม่เคยมีส่วนร่วม	=	1 คะแนน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านระดับการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้านในการดำเนินงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมในชุมชน ผู้วิจัยใช้หลักเกณฑ์การเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมออกเป็นสองส่วน ดังนี้

1. เทียบคะแนนเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมที่ได้กำหนดเกณฑ์ไว้จากคะแนนตั้งแต่ 1 คะแนนถึง 5 คะแนน แล้วนำมาใช้ในการตีความ ดังนี้

มีส่วนร่วมมากที่สุด	ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.6 - 5.0
มีส่วนร่วมมาก	ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.6 - 4.5
มีส่วนร่วมปานกลาง	ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.6 - 3.5
มีส่วนร่วมน้อย	ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.6 - 2.5
มีส่วนร่วมน้อยที่สุด	ค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.0 - 1.5

2. การแปลงคะแนน ในการแปลงเพื่อหาค่าระดับการวัดการมีส่วนร่วมจะทำโดย ตัดแปลงวิธีการให้เกรดแบบบิ๊กสีมู โดยใช้ค่าสถิติพิสัยคำนวนหาค่าพิสัย (ค่าสูงสุด-ต่ำสุด) เมื่อต้องการแบ่งเกรดจำนวนกี่กลุ่มก็ตาม ให้ใช้ค่าคะแนนพิสัยหารด้วยกลุ่มที่ต้องการ จะได้ค่าตัวเลขที่เป็นตัวกำหนดช่วงห่างของคะแนนไปกำหนดช่วงคะแนนที่ต้องการนำไปแบ่ง เพื่อพิจารณาในการตีความหมายของระดับการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการดำเนินงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมในชุมชน มีดังนี้

มีส่วนร่วมมากที่สุด	เท่ากับ 84 - 100 คะแนน	
มีส่วนร่วมล้อมมาก	เท่ากับ 68 - 83 คะแนน	
มีส่วนร่วมปานกลาง	เท่ากับ 52 - 67 คะแนน	
มีส่วนร่วมน้อย	เท่ากับ 36 - 51 คะแนน	
มีส่วนร่วม	เท่ากับ 0 - 35 คะแนน	

หมายเหตุ ในการหาแปลผลเพื่อหาค่าระดับการวัดของตัวแปร ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมทางด้านสุขภาพสิ่งแวดล้อมในครัวเรือนตนเอง ความรู้ทางด้านสุขภาพสิ่งแวดล้อม ความตระหนักรถอย่างสูง ความตระหนักรถอย่างสูงและระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานสุขภาพสิ่งแวดล้อม ตัวแปรที่ใช้ในการให้เกรดแบบอิงกู้ม โดยใช้ค่าสถิติพิสัยคำนวนหาค่าพิสัย (ค่าสูงสุด-ต่ำสุด) เมื่อต้องการแบ่งเกรดจำนวนกี่กู้มก็ตาม ให้ใช้ค่าคะแนนพิสัยหารด้วยกู้มที่ต้องการ จะได้ค่าตัวเลขที่เป็นตัวกำหนดช่วงห่างของคะแนนไปกำหนดช่วงคะแนนที่ต้องการนำไปแบ่ง เมื่อพิจารณาในการตีความหมายของระดับตัวแปรดังกล่าว ก็จะได้ดังข้อมูลข้างต้น

ตอนที่ 6 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค ตลอดจนการความต้องการและข้อเสนอแนะ การมีส่วนร่วมของอาสาสมัครสาธารณสุขในการดำเนินงานสุขภาพสิ่งแวดล้อมในชุมชน

3.5 การทดสอบแบบสอบถาม

เมื่อสร้างแบบสอบถามขึ้นแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาค่า Validity และ Reliability เป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาของผู้วิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ว่าเครื่องมือที่ตนสร้างขึ้นนั้นตรงกับเนื้อหาที่ต้องการให้วัดหรือไม่ รวมทั้งการตรวจสอบภาษาที่ใช้ ภาระง่ายหรือยาก ข้อความต่าง ๆ ตลอดจนตรวจสอบกับเอกสารที่เคยมีผู้วิจัยในเรื่องที่สอดคล้องกับเรื่องดังกล่าวแล้วผู้วิจัยได้นำมาแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. การทดสอบเพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยจะทำโดยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับอาสาสมัครสาธารณสุขในพื้นที่ตำบลหมู่บ้าน จำนวน 30 คน โดยการหาค่าความเชื่อมั่นแบบแอลฟาราของ cronbach (Cronbach)

จากสูตรดังต่อไปนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

$$\begin{aligned}
 \text{เมื่อ } r_{tt} &= \text{สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น} \\
 n &= \text{จำนวนข้อคำถาม} \\
 S_t^2 &= \text{ความแปรปรวนของคะแนนรายชื่อ} \\
 S_l^2 &= \text{ความแปรปรวนของคะแนนรวม}
 \end{aligned}$$

และได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

พฤติกรรมทางด้านสุขภาพบลสิ่งแวดล้อมในครัวเรือน มีค่าเท่ากับ 0.9

ความรู้ทางด้านสุขภาพบลสิ่งแวดล้อม มีค่าเท่ากับ 0.6

ความตระหนักรถต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม มีค่าเท่ากับ 0.7

การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานสุขภาพบลสิ่งแวดล้อม มีค่าเท่ากับ 0.9

โดยค่าที่มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ดีจะมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.8 ขึ้นไป ส่วนค่าที่ต่ำกว่านี้ได้มีการนำไปปรับปรุงแก้ไขและให้คณะกรรมการตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

3.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยใช้แบบสอบถามซึ่งได้รับการปรับปรุงแล้ว มอบหมายให้กับเจ้าหน้าที่สถานีอนามัย ในแต่ละแห่ง ซึ่งได้รับการชี้แจง แนะนำให้เข้าใจในการเก็บข้อมูล เพื่อนำไปสอบทานอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านได้อย่างถูกต้อง และมีความเข้าใจตรงกัน และผู้วิจัยได้รับข้อมูลจากการสอบถามอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านทั้งสิ้น 360 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ วันที่ 1 กรกฎาคม 2542 ถึงวันที่ 3 สิงหาคม 2542

3.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้เมื่อตรวจสอบความเรียบร้อยแล้วนำมาจัดสรุปเป็นข้อมูลเพื่อเตรียมการสำหรับการใช้การวิเคราะห์สถิติ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำหรู่เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ((Statistic Package for the Social Science, SPSS) ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

- การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่ามัธยมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตามโดยใช้สถิติ ตั้งนี้

2.1 ใช้สถิติ One Way Analysis of Variance ในการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานสุขภาวะสังแวดล้อมในชุมชนของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านที่มีพฤติกรรมทางด้านสุขภาวะสังแวดล้อมในครัวเรือนต่างกัน

2.2 ใช้สถิติ t-test ในการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานสุขภาวะสังแวดล้อมในชุมชนของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านที่ได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ต่างกัน

2.3 ใช้สถิติ t-test ในการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานสุขภาวะสังแวดล้อมในชุมชนของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านที่มีแรงจูงใจในการดำเนินงานต่างกัน

3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังนี้

3.1 ความรู้ทางด้านสุขภาวะสังแวดล้อมกับการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการดำเนินงานสุขภาวะสังแวดล้อมในชุมชน ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

3.2 ความตระหนักรถื่นปัญหาสังแวดล้อมกับการมีส่วนร่วมของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านในการดำเนินงานสุขภาวะสังแวดล้อมในชุมชน ใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

เกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ พิชิต พิทักษ์เพ็ญสมบัติ (2531 : 198) ได้แบ่งเกณฑ์ การวัดระดับความสัมพันธ์ดังนี้

ค่าของ r_{xy}	แสดงว่า
+ 0.7 ขึ้นไป	ความสัมพันธ์ในทางบวกและสูงมาก
+0.5-0.69	และมากพอสมควร
+0.3-0.49	และปานกลาง
+0.1-0.29	และต่ำ
+0.01-0.09	และเทบไม่มีความสัมพันธ์เลย
0.0	ไม่มีความสัมพันธ์เลย
-0.01-0.09	ความสัมพันธ์ในทางลบและแทนไม่มีความสัมพันธ์เลย
-0.1-0.29	ความสัมพันธ์ในทางลบและต่ำ
-0.3-0.49	ความสัมพันธ์ในทางลบและปานกลาง
-0.50-0.69	ความสัมพันธ์ในทางลบ
-0.70 ขึ้นไป	ความสัมพันธ์ในทางลบและสูงมาก

โดยความสัมพันธ์ในทางลบ (-) แสดงว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม